

slås fast i DIIS-udredningen går det kun en vej: Danmark står uden for en stadig større del af EU-samarbejdet – en tendens, der blot vil blive styrket, hvis Lissabontraktaten træder i kraft. Og det store flertal i det danske Folketing ønsker jo præcis at tiltræde Lissabontraktaten.

Derfor er det vores ønske, som vi også har sagt mange gange, at befolkningen skal have lejlighed til at tage stilling til forbeholdene ved en folkeafstemning. Det står endda i regeringsgrundlaget. Det er fortsat regeringens holdning, det er der jo ikke nogen som helst tvivl om. Men med det irske nej til Lissabontraktaten den 12. juni 2008 er der skabt en situation, hvor vi ikke har fuld klarhed om rammerne for det fremtidige EU-samarbejde, for vi ved jo ikke, om Lissabontraktaten kommer til at træde i kraft. Det skulle være sket den 1. januar i år. Det kan så blive den 1. januar næste år, men det afhænger af, om irerne stemmer ja.

Derfor er det jo, ikke mindst når vi nu har en protokol i forbindelse med afskaffelse af retsforbeholdet, hvor vi har en ny tilvalgsordning, meget smart at vide, om vi har en Lissabontraktat, hvor vi kan få tilvalgsordningen ind, eller om vi skal fjerne forbeholdet, hvis det viser sig, at vi ikke har en tilvalgsordning. Derfor skal der først skabes øget klarhed om rammerne for samarbejdet – det har vi også sagt mange gange – før vi beder vælgerne tage stilling til forbeholdene. Jeg tror såmænd også, at jeg har svaret hr. Morten Messerschmidt på det i et onsdagsspørgsmål. Samtidig er det klart, at Lissabontraktatens ikrafttræden er en forudsætning for, som jeg siger, at Danmark kan omdanne sit retlige forbehold til den tilvalgsordning, som vi ønsker.

Derfor er det, og det skal jeg gerne gentage for hr. Morten Messerschmidt, regeringens holdning, at en folkeafstemning må vente, til der er skabt klarhed om EU's traktatgrundlag. Derefter vil det videre forløb blive fastlagt i samarbejde med de politiske partier. For regeringen er formålet klart: Danmarks interesser er bedst tjent, ved at vi er fuldt og helt med i EU-samarbejdet. Kun på den måde kan vi fuldt ud drage nytte af EU-medlemskabet og få fuld indflydelse på fællesskabet. Det er ikke nogen ny holdning, det er en fast holdning, det er en klar holdning, og den

har været udtrykt hele tiden, hver gang hr. Morten Messerschmidt har spurgt.

Kl. 14:21

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til udenrigsministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og den første er ordføreren for forespørgerne, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:21

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for det og også tak for redegørelsen. Jeg vil dog indledningsvis sige, at når udenrigsministeren siger, at jeg og Dansk Folkeparti ulejligere hele Folketinget, så er det vist en tilsnigelse, idet jeg konstaterer, at der jo kun er seks-syv ordførere til stede i Folketingssalen. Det vidner måske i virkeligheden om, med hvor stor vigtighed jupartierne ser det her. Det er noget, som man i virkeligheden mest af alt betragter som noget ubelejligt, at man altså nu skal til at rode op i de her ting, og at man nu skal til at diskutere alt det her igen. Det ville være meget lettere, om man bare kunne sådan file det igennem i nattens mørke, ikke sandt? Det er den linje, man lægger fra regeringens side.

Men det, der er det helt afgørende spørgsmål, er jo, at hvis ikke der er noget nyt, hvis ikke man har noget nyt at berette, hvad har man så fået ud af den eurohøring, som man har afholdt, hvad har man så fået ud af at få DIIS til at producere en rapport, når man mere eller mindre på forhånd havde bedt om konklusionerne. Sådan synes det i hvert fald, når man læser dem. Vi ser jo hele tiden, hvordan regeringen altså med det ene tiltag efter det andet forsøger at skabe en optakt til at kunne holde en afstemning for at kunne afskaffe den del af dansk suverænitet, som ligger inden for forbeholdene. Og så er det jo altså kun naturligt, at vi her i Folketingssalen en gang imellem – anerkendt, så bruger jeg udenrigsministerens udtryk – ulejligere udenrigsministeren, ulejligere Folketinget med at finde ud af, hvad det egentlig er for nogle konkrete planer, den danske regering har for landets fremtid. Det er måske ikke for meget at forlange.